

“ KAMUSAL ALANDA ATIK SERAMİKLERİN KULLANIMINA BİR ÖRNEK: ŞANDIGAR KAYA BAHÇESİ HİNDİSTAN

Prof. S. Sibel SEVİM* Öğr. Görv. Elif AĞATEKİN**

ÖZET

Kamusal alanlar, toplumun her kesimine ait olan mekânlardır. Dünyada bazı kamusal alanlar diğerlerinden sahip oldukları özellikleriyle ayrılırlar. Mimar Le Corbusier'in Hindistan'ın ilk plânlı şehri olarak tasarladığı Şandigar kenti de sahip olduğu Şandigar Kaya Bahçesi'yle diğer kentlerden ayrılmaktadır. Memur Nek Chand tarafından 1950'lerden itibaren kamuya ait bir alanda kimsenin haberi olmadan birbirinden farklı kentsel ve endüstriyel atık malzemeleri kullanarak inşa edilen Şandigar Kaya Bahçesi, bugün 10 hektarlık bir alan üzerinde birkaç bin heykel, derin vadiler ve patikalarla çevrilmiş alanlarıyla, dünyanın modern harikalarından biri olarak kabul edilmektedir. Bahçe, yapımında yoğun biçimde kullanılmış atık seramikler açısından da dikkat çekicidir.

Bu metin, kamusal alan çerçevesi içerisinde, atık seramiklerin kullanımıyla öne çıkan dünyanın en büyük geri dönüşüm parklarından biri olan Hindistan, Şandigar Kaya Bahçesi'nin gizli oluşumunu, parkta bulunan atık seramiklerden biçimlendirilmiş objeleri ve bu büyük kamusal alanı yaratan Nek Chand'in geri dönüşüm fikrine olan katkısını irdelemeyi amaçlamaktadır.

Anahtar kelimeler: Şandigar Kaya Bahçesi, Atık Seramik, Geri Dönüşüm, Nek Chand

*Anadolu Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Seramik Bölümü-Eskişehir/TÜRKİYE

**Bilecik Üniversitesi Bozüyük Meslek Yüksekokulu Grafik Tasarımı Programı-Bilecik/TÜRKİYE

GİRİŞ

Tarih içerisinde gelişim gösteren toplumsal, ekonomik, kültürel ve politik değişimler, Endüstri Devrimi'yle birlikte daha önce görülmemiş bir hızla biçimlenmeye başlamış, gelişen teknoloji, üretim, tüketim ilişkilerinin yanı sıra ülkelerin sınırlarında bile büyük değişimlere yol açmıştır. Bu değişimler toplumların yaşam alanlarında da yeni yapılanmaları gerekli kılmıştır. Kentlere yapılan göçler, kentleri zamanla yetersiz bırakmış, plansız büyüme kentleri yaşanamayacak hale getirmiştir. Toplumların ihtiyacı olan yeni yaşam alanlarının projelendirilmesi fikriyle, mimarlar tarafından tasarlanan planlı kentler oluşturulmaya başlanmıştır.

Resim 1: Le Corbusier'in planladığı Şandigar Kent Planı http://chandigarh.gov.in/knowchd_map.htm

Dünyada planlanarak oluşturulmuş kentlere verilen önemli örneklerden biri Hindistan'da bulunan Şandigar kentidir (Resim 1). İkinci Dünya Savaşı'nın hemen ardından 1947 yılında Hindistan, bağımsızlığına kavuşmuş ancak içte yaşanan parçalanmanın sonucunda Punjabi'nin kuzey eyaletinin başkenti Lahore Pakistan'a geçmiştir. Yetkililer, Punjabi'nin Hindistan'da kalan bölümüne yeni bir kent inşa etmek istemiştir. Hindistan'ın ilk Başbakanı Jawaharlal Nehru geçmişin, yeninin ve canlı geleceğin birbirine sıkıca bağlantılı olması çabasıyla yeni kentin geleneklerinden kopuk olmamasını istemiştir (Jackson, I. ve Bandyopadhyay, S. 2007:118). Mimar, Le Corbusier (Resim 2) Jawarharlal Nehru tarafından bölünmüş Panjabi eyaletinin yeni baş-

kenti olacak Chandigarh'ı tasarlamak üzere davet edilmiştir (Jackson, I. ve Bandyopadhyay, S. 2007:116). Asıl adı Charles-Edouard Jeanneret-Gris olan İsviçre doğumlu Fransız ressam, yazar, tasarımcı, şehirci ve mimar Le Corbusier, Hint Tanrıçası (Chandi), kale (garh) "Şandi'nin Kalesi" anlamına gelen Şandigar kentini ve kamu yapılarını plânlamış ve uygulamıştır (Şenyapılı, Ö. 2011:131). Sonuçta bugün Le Corbusier'in eserine dönüşen bir plânlı kent ortaya çıkmıştır.

Resim 2: Le Corbusier, 1949 www.independant.co.uk

Resim 3: Nek Chand http://geethappriyan.blogspot.com/2011/04/blog-post_26.html

Bu kentte hiçbir plânın içinde olmadığı halde biçimlenmiş bir alan bulunmaktadır. Dünyanın modern harikalarından biri olarak kabul edilen bu alanı bugüne kadar milyonlarca kişi ziyaret etmiştir. Tac Mahal'den sonra Hindistan'da görülen en büyük sanatsal başarı olarak kabul edilen bu yer (Nek Chand Foundation, 2002) orjinal adı Changirah Rock Garden olan Şandigar Kaya Bahçesi'dir. Bahçe, değiştirilmiş doğal yapısı, seramik kaplı yaklaşık 18 dönümlük alanda Chandigarh'ın Capitol Complex'inin kıyısında yer alır ve 3000'in üzerinde heykel ve mimari yapıyı içermektedir (Jackson, I. ve Bandyopadhyay, S. 2007:116).

Bahçe, 1958 yılında Şandigar Kamu İşleri'nde yol kontrol memuru olarak çalışan Nek Chand'ın (*Resim 3*) kendine küçük bir alan yaratmak üzere Capital Complex'in güney doğusunda, kentin merkezindeki son ana yoldan 100 metre uzakta, hiç fark edilmeyen bir noktadan (Sharma, M.N. 2002) girilen ormanın ufak bir kısmını temizlemesiyle biçimlenmeye başlamıştır. Nek Chand 1948'de Hindistan'ın bölünmesinden sonra evini, köyünü kaybedince 1951'de Le Corbusier'in yeni inşa edeceği Şandigar'a çalışmak için gelmiştir. Yeni kentin zemininin temizlemesi sırasında 20 köyün ve sayısız binanın yıkılmasıyla çokça atık toplanmıştır (Maizels, J. 1996).

Nek Chand yol kontrol memuru olarak mesaisi bittikten sonra, işine yakın olan kentsel ve endüstriyel atık yığınlarından topladığı malzeme ve taşları bisikletinin arkasında küçük bahçesine taşımış ve onları inşa ettiği ufak bir kulübede depolamıştır. Küçük bahçede bir zamanlar görkemli bir krallığa ev sahipliği yapmış kendi kral ve kraliçesini yaratma hayaliyle her gece yanan lastiğin sönük ışığında yetkililere yakalanmamak için tam bir gizlilik içinde çalışmıştır. Önceleri gizlice ve illegal olarak oluşan özel dünyası, kaba ve antropomorfik taşlar ve Nek Chand'ın yakınlardaki nehir ve yıkıntılardan topladığı diğer objelerle şekil almaya başlamıştır. (Jackson, I. ve Bandyopadhyay, S. 2007, 116) (*Resim 4*).

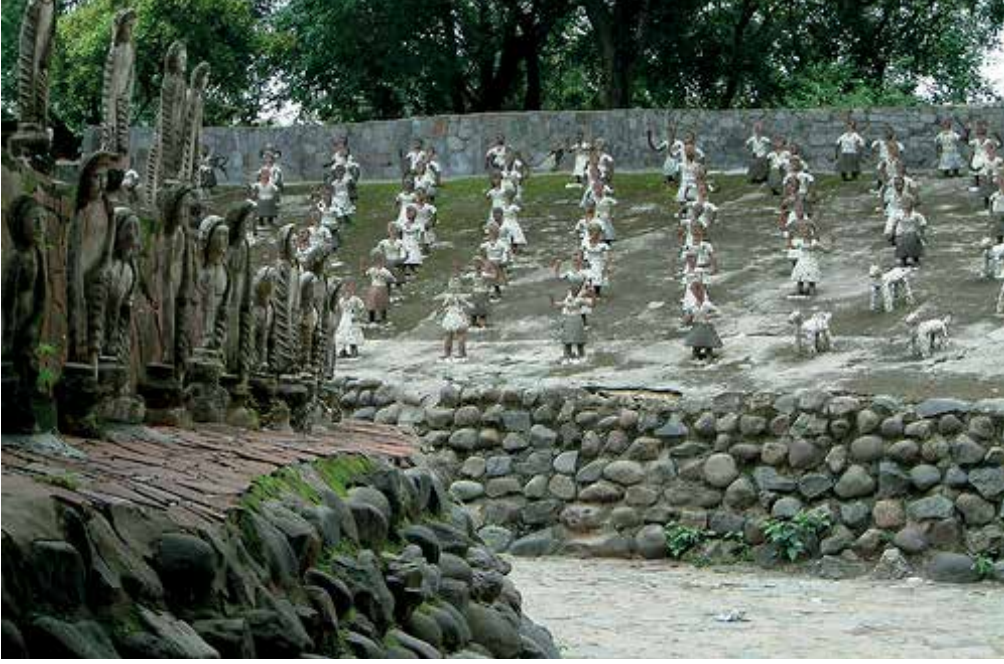

Resim 4: Şandigar Kaya Bahçesi Erken Dönem Taş Heykeller <http://www.nekchand.info>

Eşi Kamla ve birkaç yakın arkadaşı dışında kimse Nek Chand'ın yaptıklarının farkına bile varmadan (Maizels, J. 1996) 14 yıl geçmiştir. Böylece modern zamanlardaki insanoğlunun yarattığı en önemli bireysel yapıtlardan biri oluşmuştur. (Maizels, J. 1996)

Şandigar, diğer Hint kentlerinden farklı olarak dikkatlice planlanmış ve devletin hiçbir biçimde inşaaata ya da inşaat girişimine izin vermediği bir kenttir. Nek Chand, Mimar Le Corbusier'in inşa ettiği Capitol Complex'te bulunan anıtsal binaların bitişiğindeki devlet alanı üzerine kısa sürede birkaç hektarlık alanı saracak biçimde eserini büyütmeye ve geliştirmeye devam etmiştir. 1972'de devlete ait bir çalışma grubu ormanı temizlemeye başladıklarında hektarlarca alanı kaplayan taş ve heykellerle karşılaşmışlardır (Maizels, J. 1996) (Resim 5). Le Corbusier planının bir parçası olmayan, izinsiz ve yasadışı, değişik boyutlardaki yaklaşık iki bin civarındaki heykelin karşısında büyülenen yetkililer; yasa dışı bir biçimde oluşturulmuş bu alanın yıkılmasını savunanlar ile korunması gerektiğini düşünenler olarak ikiye bölünmüştür.

Birkaç gün içinde bu durumdan herkesin haberi olmuş, yüzlerce insan burayı görmek için gelmiştir. (Maizels, J. 1996). Böylece 14 yıl boyunca kimseler tarafından bilinmeyen bahçe, dış dünyadan ilk tepkileri almaya başlamıştır. Kent yetkililerinin karşı çıkmasına rağmen yerel iş adamları Nek Chand'a ilk çevre düzenlemesi için malzeme, nakliye ve ekstra yardım sunmuşlardır. Böylece doğal taş ve heykellerini sergilemek için küçük bahçe dizileri oluşturulmuş, eserler geliştikçe Şandigar insanının ilgisi de aynı oranda artmıştır. 1976'da kamuoyunun baskısıyla Nek Chand'ın yol kontrol memurluğu görevinden alınarak tam gün maaşlı kendi yarattığı dünyada çalışması sağlanmıştır. Ayrıca Chand'a işine devam edebilmesi için maaşının yanında elli kişilik iş gücü, elektrik, su ve emrine bir kamyon verilmiştir (Maizels, J. 1996).

Resim 5: Şandigar Kaya Bahçesi <http://forum.xcitefun.net/nek-chand-rock-garden-of-chandigarh-t48205.html>

Nek Chand devletten aldığı bu destekle ikinci etaba geçmiş, bağlantılı patikalar ve alçak kemerlerle çevrili kırık seramik mozaiklerle kaplı bir dizi büyük bahçe daha oluşturmuştur. Asya'daki en büyük geri dönüşüm alanı olarak kabul edilen parkta atık malzemelerin yanı sıra doğal malzemelerden de yararlanılmıştır. Birçok heykeli ağaç köklerinden faydalanarak gerçekleştirmiş, sıra dışı, karmaşık, birbirine karışan şelaleleri bahçe çevresindeki binlerce tuhaf biçimli kayayı toplayarak inşa etmiştir (Maizels, J. 1996) (*Resim 6*).

Resim 6: Şandigar Kaya Bahçesi Şelale
<http://mosaicartsource.wordpress.com/2008/03/08/creative-genius-or-just-your-typical-mosaic-artist-with-a-touch-of-ocd-nek-chand-chandigarh-india/>

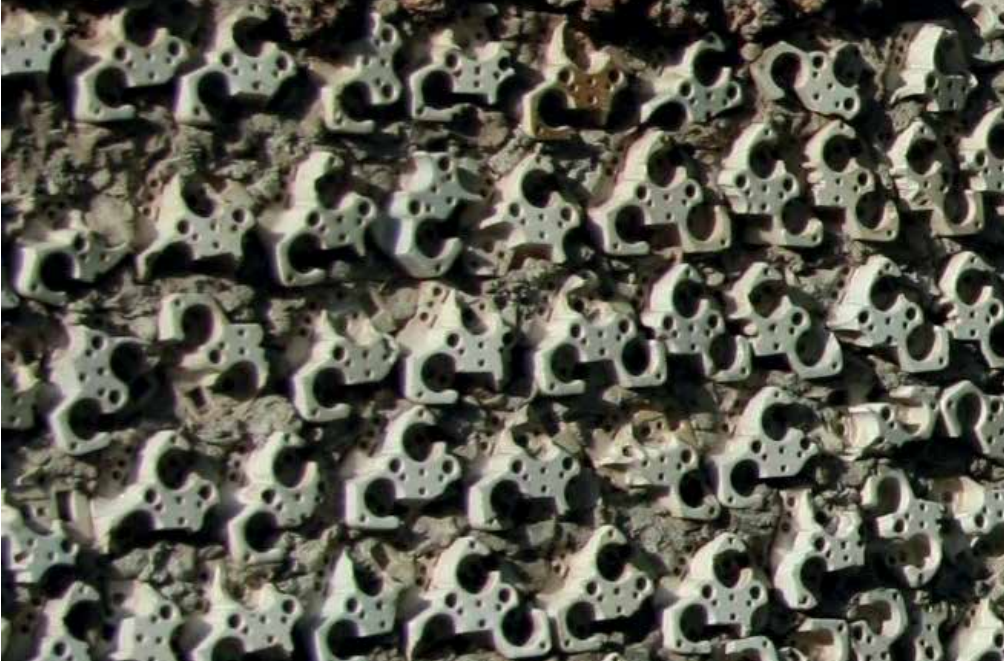
Titiz gözleri ve duyarlı aklıyla Nek Chand yıllar boyunca durmadan büyük ölçekte ve mükemmel biçimlerdeki doğal malzemelerin yanı sıra, metal parçalarını, paçavraları, kırılmış renkli halkaları, kullanılmış ayakkabıları, erimiş ampulleri, yıpranmış lastikleri, şişeleri, çürümüş bisiklet parçalarını, atılan inşaat malzemelerini toplamış ve sınırsız olan hayal gücü sayesinde, karşılaştığı her objeyi yararlı kılmayı bilmiştir (*Resim 7-8*). Duvarları, yağ varillerinden, izolatörlerden ve eski flüoresan tüplerinden inşa etmiştir. Heykelleri için; eski bisiklet selesi, hayvan kafası, çatalları bacak, çerçeveleri ise vücut olarak biçimlendirmiştir. Figürlerinde binlerce cam parçalardan, tüylerden, döküm atıklarından ve kırık seramikten yararlanmıştır. Çimento ve beton eserlerin yanı sıra eski ve yıpranmış kıyafetlerden çok miktarda hayvan figürü de üretmiştir. Geniş alanlarda kullandığı mozaikleri yalnızca kırık çanak çömlek ve karolardan değil, banyolardan çıkan seramiklerin tümünü kullanarak biçimlendirmiştir (Maizels, J. 1996).

Resim 7,8: Farklı Atık Malzemeler Kullanılarak Biçimlendirilmiş Heykeller http://myweb.tiscali.co.uk/iainjackson/nekchand_info/photo

Bugün dünyanın en büyük düş bahçelerinden birine dönüşmüş olan bu mekanda yoğun kullanımıyla dikkat çeken atık seramikler arasında üstü yanmış tuğlalar, izolatörler, kırık çömler, porselen parçaları, atık vitrifiye ürünleri ve karolardan oluşan zengin bir çeşitlilik vardır. Atık seramikler bu bahçede; oluşturulmuş alanların bölümlere ayrılmasında, zeminde ve cephe kaplaması olarak kullanılmıştır (*Resim 9*).

Tarihsel süreçte de atık seramiklerin mimari cephelerde kullanımına rastlanmaktadır. Seramik, tuğla veya çömlek parçalarının, renk aralığı sağlamak için Roma mozaiklerinde kullanılması (Joy Of Shards, 2011) bu değerlendirme şeklinin ilk örnekleri olarak kabul edilmektedir. Dünyada pek çok örneğine rastlanabilecek bu uygulamanın, Şandigar Kaya Bahçesi'ndeki özgünlüğü ise; atık seramiklerin, 18 dönümlük bir alanda Hindistan sosyal yaşamının tüm katmanlarını betimleyen heykellerin, zemin ve cephelerinde farklı türlerdeki atık seramiklerin kullanılmış olmasıdır.

Resim 9: Şandigar Kaya Bahçesi, izalatörlerden oluşturulmuş bir duvar Fotograf: John Abner Andrew <http://www.festivesearch.com>

Atık seramiklerin yoğun olarak kullanıldığı bu heykellerde figür çeşitliliği; adamlar, kadınlar, hayali yaratıklar, ayılar, atlar, kuşlar ve maymunlardan oluşmaktadır. Bu ele alışla biçimlendirilmiş heykellerin bahçenin sahip olduğu görsel bütünlükte ve özgün dilde önemli rolü olduğu kabul edilebilir (*Resim10*).

Resim 10: Şandigar Kaya Bahçesi, Heykeller http://www.nekchand.com/images/panoramics/standing_figures.jpg

Nek Chand endüstriyel yaşamın meydana getirdiği atıkları tıpkı bir maden ocağı gibi kullanmıştır. Bahçeyi biçimlendirmede kullanacağı malzemeleri bu maden ocağından çıkartmış ve işlemiştir. Bugün bir sanat eseri olarak kabul edilen mekanda; insanların atıklarıyla doğa arasında yarattığı uyum; atık bir malzemenin kullanımının da estetik bir çekicilik, denge ve ahenk oluşturulabileceğinin kanıtı niteliğindedir. Sanat konservatörü Anton Rajer, Nek Chand Vakfı için hazırladığı raporunda: “Bahçeler aslında patikaları, merdivenleri, şelaleleri, verandaları ve yapıları olan yerlerdir. Kaya Bahçede bulunan malzemenin tümü somut ve bulunan objelerdir. Bahçe kuruluşundan itibaren kronolojik bir sıra izliyor ve açılması Nek Chand’ın yaratımının sürecini gösteriyor. Başta birkaç basit doğal şekilli taştan başlayan serüven, sanatsal mimari bir alana dönüşüyor” (Pande A. 1998). diye belirtmiştir.

SONUÇ

Nek Chand 1950'nin sonlarında yol kontrol memurluğu yapan sıradan bir adamken bugün Avrupa ve Amerikadaki bir çok şehir için atık maddelerden sanat ürünleri oluşturan ünlü bir sanatçıdır. Koleksiyonlarından oluşan sergilerini Berlin, Paris, Londra, Madrid ve Hollanda'da sunmuştur. Yüzu aşkın heykelini Washington DC'deki Merkez Çocuk Müzesine bağışlamış ve altı ayını bunları kurmak ve atölyede çalışmak adına harcamıştır. Hint hükümeti Nek Chand'ı 1984'te Padam Shri unvanıyla ödüllendirmiş, bir yıl sonra Kaya Bahçe Hindistan posta pullarına basılmıştır. (Maizels, J. 1996) (Resim 11).

Resim 11: Şandigar Kaya Bahçesi Posta Pulu http://colnect.com/tr/stamps/stamp/168561-Rock_Garden_Chandigarh-Hindistan

Nek Chand, estetik görünüşünü somutlaştırma- da, atık malzeme kullanarak aslında günümüzün en temel problemlerinden biri olan “geri-dönüşüm” olgusuna alternatif bir çözüm yolu önermiş böylece bu bağlamda üretilecek yeni projelere yeni esin kaynağı oluşturmuştur. Bu örnekten hareketle, özellikle atık seramik malzemelerin çağdaş sanatın konusu ve malzemesi olmaya devam edeceği öngörülebilir.

KAYNAKLAR

Jackson, I. ve Bandyopadhyay, S. (2007) Nek Chand's Rock Garden and Le Corbusier in Chandigarh: reconsidering the primitive, SAJAH, ISSN 0258-3542, volume 22, number 3: 116-137.

Joy Of Shards (2011), The History Of Mosaic Art- Mosaic In The Ancient World, <http://www.thejoyofshards.co.uk/history/index.shtml> (erişim tarihi:21.08.2011)

Maizels John (1996) Nek Chand's Wonder of the World, from Raw Creation, Phaidon Press, <http://www.rawvision.com/nekchand/theway.html> (erişim tarihi: 05 Mayıs 2011)

Nek Chand Foundation, (2002) About Nek Chand, <http://www.nekchand.com/nek.html> (erişim tarihi:23 Eylül 2011).

Pallava Bagla (2002) India's Vast Trash Garden a Monument to Recycling, India for National Geographic News, http://news.nationalgeographic.com/news/2002/09/0925_020925_rockgarden.html (erişim tarihi: 27 Eylül 2011)

Pande Alka (1998) Nek Chand's Kingdom, <http://www.hinduonnet.com/folio/fo0006/00060340.htm>, (erişim tarihi: 1 Şubat 2011)

Sharma, M.N. (2002) Nek Chand: An Early Encounter, <http://www.nekchand.com/encounter.html> (erişim tarihi: 12 Temmuz 2011)

Şenyapılı, Önder (2011) “Outsider Art”ın Çarpıcı Bir Örneği: Çöplükten Dönüştürülen Şandigar Kaya Bahçesi, Yapı Dergisi, Aylık Mimarlık Tasarım Kültür Sanat Dergisi,Sayı:354,s:131.

“ AN EXAMPLE OF USE OF WASTE CERAMICS IN PUBLIC SPHERE: CHANDIGARH ROCK GARDEN-INDIA ”

Prof. S. Sibel SEVİM*

Lect. Elif AĞATEKİN**

ABSTRACT

Public spheres are for everybody in the society. Some of these places differ from the others depending on their varying features. To illustrate with, Chandigarh City, designed by Architect Le Corbusier as the first planned city of India, is clearly distinguished from other cities with its “Chandigarh Rock Garden”. Initiated by a civil servant named Nek Chand in the early 1950s by placing urban and industrial waste materials in the area without informing the officials, this 18 acres Chandigarh Rock Garden is now regarded as one of the wonders of the world with its several thousands of sculptures, deep valleys and the areas surrounded by paths. This garden is also remarkable in terms of the waste ceramics used extensively in its construction.

This paper aims at dealing with the secret construction of Chandigarh Rock Garden of India, one of the largest recycling parks in the world that is outstanding with the use of waste ceramics in such a public sphere. Similarly, the objects in the park shaped out of waste ceramics and the contribution of Nek Chand to the idea of recycling will also be included within the scope of this study as well.

Keywords: Chandigarh Rock Garden, Waste Ceramic, Recycling, Nek Chand

*Anadolu University Faculty of Fine Arts Ceramic Department-Eskişehir,TURKEY

**Bilecik University Bozüyük Vocational Graphic Design Program-Bilecik,TURKEY

ENTRY

Social, economic, cultural and political changes occurring throughout the study accelerated incredibly starting with the emergence of Industrial Revolution, and advancing technology has caused great changes in production – consumption relationships and even in the borders of countries. Such changes have necessitated the emergence of new reconstructions in the lives of societies. Due to the intense migration to big cities, they became insufficient by the time and unplanned growth has turned these cities into terrible areas to live in. The idea of preparing projects to build up new living areas initiated the attempts to create well-planned cities by architects.

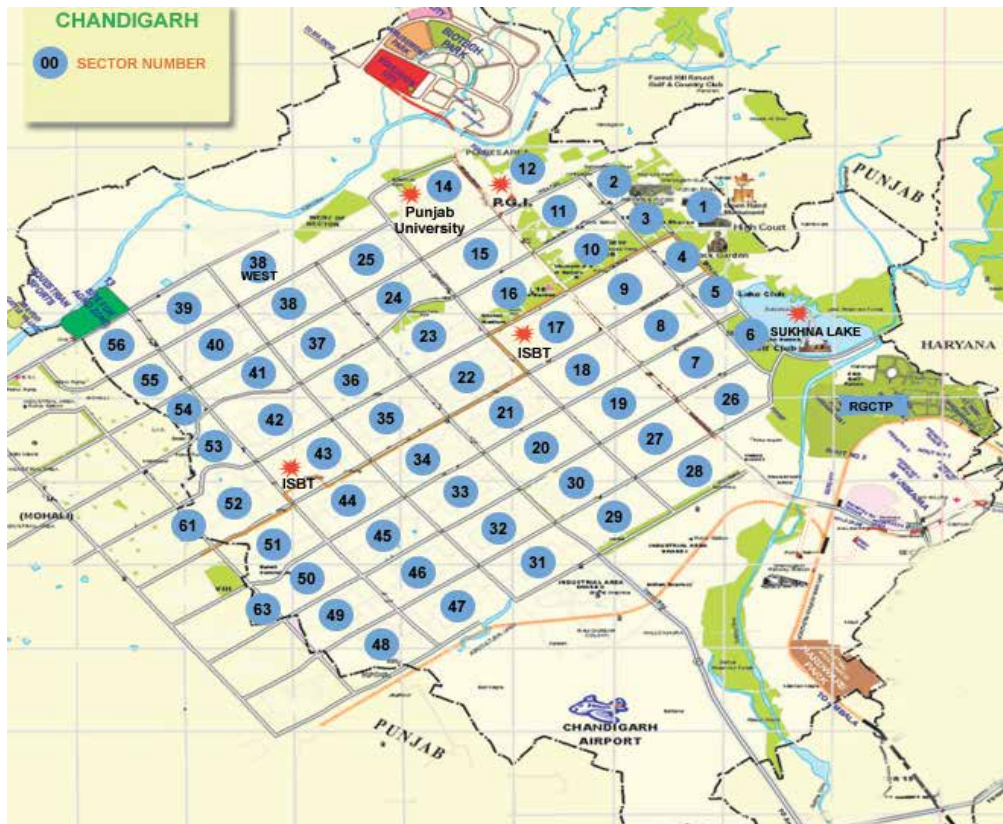

Figure1: Le Corbusier Chandigarh city plan http://chandigarh.gov.in/knowchd_map.htm

One of the most outstanding examples available for such pre-planned cities in the world is the city called Chandigarh in India (Figure 1). Soon after the Second World War, India achieved its independence in 1947, however, Lahore, the capital of Punjabi Northern State, was acquired by Pakistan during the partition of British India. Authorities wanted to build a new city in the part of Punjabi that remained within the borders of India. The first Prime Minister of India, Jawaharlal Nehru, had grandly proclaimed that the new city would remain unfettered by traditions (Jackson, I. ve Bandyopadhyay, S. 2007:118). Architect Le Corbusier was invited by the Jawaharlal Nehru to design Chandigarh, a city which was to act as the new capital city of the partitioned state of Punjab. (Jackson, I. ve Bandyopadhyay, S. 2007:116). Le Corbusier, the

French painter, author, designer, city planner and architect who was born in Switzerland and whose real name was Charles-Edouard Jeanneret Gris, planned and designed the city Chandigarh and its public buildings. The city Chandigarh meant “the castle (garh) of Chandi (the Indian Goddess) (Şenyapılı, Ö 2011:131). As a result, the today’s well-planned city Chandigarh has emerged as the masterpiece of Le Corbusier.

Figure 2: Le Corbusier, 1949 www.independant.co.uk

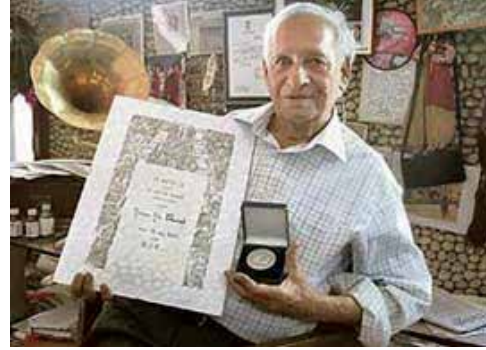

Figure 3: Nek Chand http://geethappriyan.blogspot.com/2011/04/blog-post_26.html

In this city, there is an area which is specially designed although it was not included in any plans. This area, which has been regarded as the modern wonders of the world, has been visited by millions of people so far. This area is called Chandigarh Rock Garden, and it is considered the greatest artistic achievement seen in India since Taj Mahal (Nek Chand Foundation, 2002). The Garden, set within 18 acres of modified landscape and ceramic-clad terrain, exists at the edge of Chandigarh’s Capitol Complex and consists of over 3000 sculptures and architectural follies (Jackson, I. ve Bandyopadhyay, S. 2007:116).

The first days of this garden date back to 1958 when Nek Chand (Figure 3), who worked for Chandigarh Public Works Department as a roads inspector, cleared up a small area in a forest located in the south-east of the Capitol Complex at the head of the City and a hundred meters away from the last major road (Sharma M. N. 2002) and entered by following an inconspicuous spot. After losing his home and native village during the 1948 partition of India, Nek Chand moved to Chandigarh in 1951 to work, the city which would be rebuilt by Le Corbusier. In this process, a mass of waste was created by the demolition of over 20 villages, and numerous other buildings, to clear the ground for the new town. (Maizels, J. 1996).

After the regular working hours as roads inspector, Nek Chand carried the materials and rocks he collected by his bicycle from the huge piles of urban and industrial wastes into his small garden and stored them in a small barrack. In this small garden, he was very cautious to realize his dream of creating his own king or queen who once ruled a glamorous kingdom since he did not want to be caught by the authorities. Initially, this private world began to take shape surreptitiously and illegally with the bestial and anthropomorphic rocks and other objects Nek Chand collected from the nearby rivers and ruins, which he transformed through a minimal re-contextualization. (Jackson, I. ve Bandyopadhyay, S. 2007, 116) (Figure 4). Apart from his

Figure 4: Chandigarh Rock Garden Early Period of Stone Sculptures <http://www.nekchand.info>

wife Kamla and a few trusted friends nobody was aware what Nek Chand was doing (Maizels, J. 1996) 14 years passed. So began one of the most momentous achievements of individual human creativity in modern times. (Maizels, J. 1996)

Chandigarh is quite different from other Indian cities in that it was carefully planned and no official permission is given for construction by the government. Architect Le Corbusier continued to develop and enlarge his work of art in a way to cover several hectares of a state owned land near monumental buildings located in Capitol Complex, which was built by himself. When in 1972 a Government working party began clearing the jungle, they came across acres of stones and statues. (Maizels, J. 1996). Impressed by almost 2000 statues, which were not the part of the city plan, illegally built and various in sizes, the authorities were divided into two groups as those who agreed to destroy the area and those who were of the opinion that this area should be preserved.

Within a few days of his discovery everyone in Chandigarh knew about the extraordinary creations in the forest. Hundreds flocked to see them (Maizels, J. 1996) (Figure 5). So such a garden, which remained unknown to many people, now started to receive the first reactions from the outside world. Although many city officials were outraged, local business men offered Chand free materials and transport and with this extra assistance he was able to embark on the First Phase of the environment proper. As a result, he formed a series of small courtyards to display his natural rocks and sculptures. As his creation developed so did the support and interest of the citizens of Chandigarh. By 1976, the city authorities were forced by public opinion to relieve Chand of his duties as Roads Inspector and give him a salary to continue with his environment on a full time basis. Nek Chand's kingdom was officially inaugurated as the Rock

Figure 5: Chandigarh Rock Garden <http://forum.xcitefun.net/nek-chand-rock-garden-of-chandigarh-t48205.html>

Garden and administered by the City of Chandigarh. In addition, he was given 50 employees, electricity, water and a truck to realize this process (Maizels, J. 1996).

This invaluable support he received from the government encouraged him to initiate the second phase in which he created a series of big gardens decorated with broken ceramic mosaics and surrounded by low arches and interconnected paths. Acknowledged as the largest recycling park in Asia, natural materials were used as well as waste materials. He has made vast sculptures from the roots of upturned trees, built an extraordinary complex of interweaving waterfalls and placed several thousand strangely formed rocks, all collected locally, around the garden (Maizels, J. 1996) (Figure 6).

Figure 6: Chandigarh Rock Garden Waterfall <http://mosaicartsource.wordpress.com/2008/03/08/creative-genius-or-just-your-typical-mosaic-artist-with-a-touch-of-ocd-nek-chand-chandigarh-india/>

With its careful eyes and sensitive mind, Nek Chand has collected metal pieces, worn-out things, broken colorful bangles, used shoes, melted light bulbs, old tires, bottles, rusty bicycle parts and waste construction materials in addition to big size and perfectly shaped natural materials for long years. He also was talented in using all kinds of objects he has in hand due to his unlimited imagination power. He built the walls by using oil barrels, isolators and used fluorescent tubes (*Figure 7-8*). The armatures for much of his sculpture were made from old cycle parts; saddles became animal heads, forks became legs, frames became bodies. His figures are clothed in thousands of broken glass bangles, in mosaic, or in foundry slag, even feathers. In addition to the cement and concrete creations, he also produces great quantities of animals and figures out of old rags and discarded clothing. For his extensive areas of mosaic he used not only broken crockery and tiles but whole bathrooms (Maizels, J. 1996).

Figure 7,8: Sculptures Formatted with different waste Materials http://myweb.tiscali.co.uk/iainjackson/nekchand_info/photos/sculptures/index.htm

Today as one of the largest dream gardens of the world, this area involves a great variety of materials as waste ceramics such as burned bricks, isolators, broken earthenware pots, shards of porcelain, waste vitrified products and floor tiles. Waste ceramics were used for separating the units from each other in the garden and as coating material for the outside walls (*Figure 9*).

There are also similar examples of using waste ceramics for coating outside walls throughout history. The use of pieces of broken ceramics, brick and earthenware pots in Roman mosaics to provide color range was (Joy Of Shards, 2011) considered the first examples of this application. Now available in many parts of the world, this application was quite original in Chandigarh in that the different types of waste materials were used in the sculptures, floors and outside walls which describe all the layers of Indian social life in an 18 acres area.

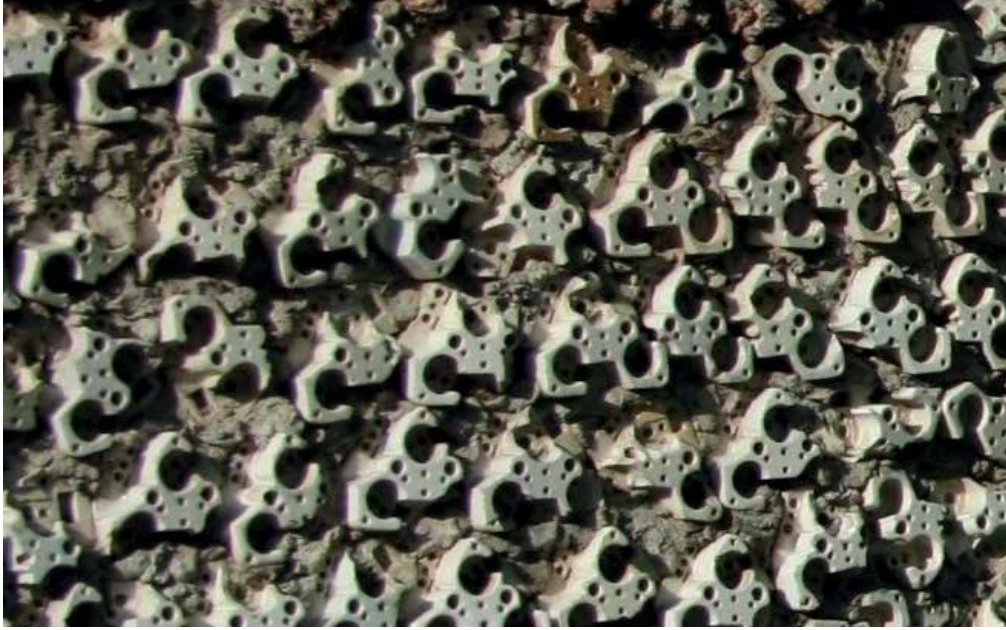

Figure 9: Chandigarh Rock Garden, Wall from waste isolators Fotograf: John Abner Andrew <http://www.festivesearch.com>

The variety of figures in these sculptures, in which waste ceramics were intensively used, includes men, women, imaginary creatures, bears, horses, birds and monkeys. It can be acknowledged that sculptures which were made with such a perspective in mind play an important role in visual unity and original language.

Figure 10: Sculptures From Chandigarh Rck Garden http://www.nekchand.com/images/panoramics/standing_figures.jpg

Nek Chand used the wastes - as the products of industrial life - just like a mine. He extracted the materials to be used in the design of the garden from this mine and processed them appropriately. Considered as the work of art in today's world, this place provides an outstanding proof for the fact that even the use of waste materials can create an aesthetical charm, balance and harmony due the presence of harmony between human wastes and nature in the garden. In his report prepared for Nek Chand Foundation, Anton Rajer states: The garden is, in reality, a large and complex labyrinth, with paths, gateways, steps, waterfalls, courtyards, porches and buildings. Much of the material that the Rock Garden is made out of is concrete and found objects. The garden proceeds in a chronological order of its creation, and in the unfolding shows the process of Nek Chand's creation. Starting with a few natural forms and found objects like misshapen rocks, the minor landscape modification finally led to a large scale architectural environment. (Pande A. 1998).

RESULT

Nek Chand was once an ordinary man working as a roads inspector in the late 1950s, but now he is a famous artist creating works of art from waste materials for many cities in the USA. He has had collections or exhibitions of his work in Berlin, Paris, London, Madrid and Holland. He donated over one hundred sculptures to the Capital Children's Museum in Washington DC and spent six months installing them and running workshops. The Indian government awarded him the title Padam Shri in 1984, a year after the Rock Garden was featured on an Indian postage stamp. (Maizels, J. 1996).

Figure 11: Chandigarh Rock Garden Post Stamp http://colnect.com/tr/stamps/stamp/168561-Rock_Garden_Chandigarh-Hindistan

In fact, by using waste materials in order to embody aesthetical look, Nek Chand provided an inspiration for the new projects to be developed in the field of recycling since it has been an alternative to the concept “recycling”, which is considered one of the basic problems of modern world. This outstanding work of art clearly shows that waste ceramics are likely to continue be a theme and material to be used in the creation of today's modern art.

REFERENCES

- Jackson, I. ve Bandyopadhyay, S. (2007) *Nek Chand's Rock Garden and Le Corbusier in Chandigarh: reconsidering the primitive*, SAJAH, ISSN 0258-3542, volume 22, number 3, : 116-137.
- Joy Of Shards (2011), *The History Of Mosaic Art- Mosaic In The Ancient World*, <http://www.thejoyofshards.co.uk/history/index.shtml> (erişim tarihi:21.08.2011)
- Maizels John (1996) *Nek Chand's Wonder of the World, from Raw Creation*, Phaidon Press, <http://www.rawvision.com/nekchand/theway.html> (erişim tarihi: 05 Mayıs 2011)
- Nek Chand Foundation, (2002) *About Nek Chand*, <http://www.nekchand.com/nek.html> (erişim tarihi:23 Eylül 2011).
- Pallava Bagla (2002) *India's Vast Trash Garden a Monument to Recycling*, *India for National Geographic News*, http://news.nationalgeographic.com/news/2002/09/0925_020925_rockgarden.html (erişim tarihi: 27 Eylül 2011)
- Pande Alka (1998) *Nek Chand's Kingdom*, <http://www.hinduonnet.com/folio/fo0006/00060340.htm>, (erişim tarihi: 1 Şubat 2011)
- Sharma, M.N. (2002) *Nek Chand: An Early Encounter*, <http://www.nekchand.com/encounter.html> (erişim tarihi: 12 Temmuz 2011)
- Şenyapılı, Önder (2011) “Outsider Art”ın Çarpıcı Bir Örneği: Çöplükten Dönüştürülen Şandigar Kaya Bahçesi, *Yapı Dergisi*, *Aylık Mimarlık Tasarım Kültür Sanat Dergisi*, Sayı:354,s:131.